

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

3. Quomodo Iohannes Caluinus quendam Bruleum Ostunensem, promissis vitæ subsidijs induxerit, vt mortuum se simularet, qui tandem cum ex composito per Caluinum resuscitandus esset, diuina vltione ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

cœcis lumen reddidi, & surdis auditum, nunc autem hæc possum facere, quæ dicis: Et vocato ad se vno de hæreticis, clanculo ait ad eum, Accipe quadraginta aureos, & clausis oculis reside in loco, vnde nobis est transitus, & prætereunte me cum rege, exclama in virtute, vt perditum lumen mea tibi credulitate restituam! Cumq; hic accepta pecunia fecisset, quod fuerat imperatum, procedit nouus Cirola regis ad dexteram, constipatus hæreticorum cæterua, exclamat & iste cœcatus pecunia, vt fide episcopi reciperet oculos suos. At iste cum nõ minima arrogancia imponens manus super oculos eius, ait: Secundum fidem meam fiat tibi. Hæc eo dicente, ita obserati sunt oculi hominis cum dolore, vt non solùm visum perderet, verum etiam dolum, quem auaritia impellente finxerat, publicaret.

Ex vita Ioannis Caluini cap. 13. per Hieronymum Bolsecum, medicum Lugdunensem conscripta. Quomodo Ioannes Caluinus quedam Brulcum Ostunensem promissis vite subsidys induxit, vt mortuum se simularet, qui tandem cum ex composito per Caluinum resuscitandus esset, diuina vltione percussus, vere mortuus apparuit. Idem testatur Laurent. Surius in commentarijs Chronicis. Memini & ego, me adolescente, hac de re ad parentem meum Matthiam Bredenbachium literas à viris grauissimis datas.

Nⁿ CA-

Brulleus Ostuno Geneuam vigentis illic
 religionis studiosus demigrat, & cū in-
 ops esset, atq; paup, vterq; ipse & vxor,
 Caluini gratiā aucupabantur, vt ei cōmenda-
 ti peculij pauperum, cuius ipse loculos gelta-
 bat, eleēmosynarūque fierent participes. His
 Caluinus vitæ subsidia benignè pollicetur, &
 lijsque in rebus se adiuturum promittit, si ipsi
 contra, suam operam sibi nō negarent ad rem
 quandam, quam per eos fieri vellet, sed opus
 esse fide & magna taciturnitate. Vicissim au-
 tem illi ad hoc, quod iubere vellet, promptos
 se offerunt. Et quemadmodum à Caluino edo-
 ctus, instructusque fuerat miser hic Brulleus,
 morbum simulat, & se in lectum abijcit. Mini-
 stri pro concione populo cōmendant, vt pre-
 cibus iuuarent, eleemosynis paupertati suc-
 currerent. Non diu post personam mortui in-
 duit, & quidem mortuum se simulat. Hinc
 Caluinus clam admonitus, quasi tamen omni-
 um rerū ignarus, deambulatum prodit, sed
 comitatus pro more suo magna caterua ami-
 corum, qui ipsi singulariter coniuncti, & sum-
 mē intimi essent, sine quibus vix pedem domo
 efferebat. Postquam autem eo ventum esset, v-
 bi clamores & eiulatus vxoris, quæ misellam
 & desolatam aliquam mulierem egregie ex-
 primebat, exaudiret, quidnam hoc esset scifer-
 tatus, domum ingreditur, vbi in genua ipse, &
 reliqua caterua prouoluitur, precibusque alta
 voce

Voce profusis, Deum obtestatur, potentiam suam ut declarare, & mortuo huic vitam restituere, gloriamque suam sic uniuerso populo declarare vellet, simulque manifestum facere, se Caluinum peculiarem sibi; gratum seruum esset, & se ad Euangelij sui ministerium, Ecclesiae reformationem, singulariter & verè vocatum. Post quas preces ad mortuum appropinquat, & miseri hominis manu apprehensa, in Dei & filij eius Domini nostri IESV CHRISTI nomine imperat, ut se erigeret. Deique sic gratiam manifestam faceret. Repetè iterum sapiusque eisdem sermones voce etiam altius eleuata. Quid sit; neque audit, neque loquitur, neque se commouet mortuus: iusto enim iudicio, qui fucos mendaciaque detestatur, is, qui se mortuum simulabat, verè esse mortuus repertus est: & vxor, quicquid eum agitare, quomocunque eum impelleret, neque vocem extorquere, neque ut se commoueret, efficere potuit, sed totus frigebat, rigeat totus. Quo animaduerso plorare, vlulatus serio edere, & ex animo coepit vxor, & in Caluinum inuecta, impostorem eum, sicariū, latronem, qui maritum interemisset, appellans, ex ordine rem, quomodo erat gesta, elata, altaque voce exposuit. Quae cum neque admonitionibus ullis permoueri, neque minis satis terreri posset, ut taceret, Caluinus apud maritum mortuum relicta, illinc se subduxit, in vulgus spargens incoerore mariti obitu deliram, ideoque excu-

fandam, & hoc illi indulgendum esse. Certum hoc est conuentum cum ea deinde, vrbe vt excederet, & est ipsa Ostunum reuersa, nuptiæ que postea ministro, quem Couldreum vocabant.

D. U. Vilhelmus Lindanus Dialogo. 3. sui Dubitanti cap. 1. & Alanus Copus Dialogo. 6. cap. 29. De quodam concionatore Evangelico in Polonia, qui stipendio quendam Matthæum nomine induxit, vt se mortuum simularet quem concionator volens per fictum miraculum excitare, mortuum inuenit.

CAP. IV.

Verum vt vt sese habeat illud celebratum toto orbe Caluini miraculum, hoc tibi pro vero affirmo, haud ita pridem in

*Anno Domini 1558. vt hu-
bet Alanus
Copus.* Polonia non longè à Cracouia pago biechza-
ze, quiddam fuisse tentatum simile, vt doctis-
simus vir D. Franciscus Turrianus libr. 1. dog-
mat. Charact. verbi Dei recenset.

Concionator enim sui Euangelij gratia confirmandi quendam Matthæum certo conduxit stipendio, qui sese mortuum simularet, atq; ad clamantis vocem ceu mortuus resurgeret. Illum feretro inclusum ad templum deducit vxor, artificij nefarij conscia, funus fletu & eulatu prosequitur. Ille vbi satis de suo nouo Euangelio tonasset, Surge (inquit) Matthæe in nomine Christi, cuius Euangelium prædico. Cum Matthæus non surgeret, ille inclamat al-
tius,